

altid kommer til at stemme med Appelfristen. Men det er et Spørgsmaal, som jeg ganske skal henstille, og om hvilket jeg end ikke skal æske nogen Afstemning af det høje Ting.

Forslagene derimod under Nr. 46 og 113, som vedrøre Spørgsmaalet om Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, kan jeg ikke tiltræde. Det er ikke fordi der i selve Hovedsagen er nogen som helst Meningsforskel mellem det ærede Udvalg og den ærede Ordfører paa den ene Side og mig paa den anden Side, men fordi jeg mener, at de Bestemmelser, som vi skulle have, ikke ret vel lade sig føre ud i Livet paa den Maade, som er foreslaaet. Jeg er selvfølgelig ganske enig med Udvalget om, at der bør medvirke Nævninger ved Paadømmelsen af alle Sager, som rejse sig af politiske Lovovertrædelser. Det er noget, som er foreskrevet i Grundloven. Jeg er ogsaa enig i, at dette bør være Tilfældet, hvad enten en Sag, som rejser sig af politisk Lovovertrædelse, er en af de Sager, som efter det nu bestaaende System anlægges af det offentlige, eller det er en af de Sager, som efter det nu bestaaende System anlægges af en privat Person, navnlig den private fornærmede. Naar jeg i Lovforslaget ikke har optaget Ændringsforslag Nr. 46, som allerede var stillet i Foraaret, ligger det i, at jeg mener, man kan gaa flere Veje, og en af de Veje, som jeg mener, man bør gaa, er at faa indført i Straffeloven ved dens forestaaende Revision en Bestemmelse om, at Sager, som rejse sig af en politisk Lovovertrædelse, ikke længere, som det nu er Tilfældet, skulle paatales af den private forurettede, men at de derimod skulle paatales af det offentlige, i alt Fald paa Begæring af den private forurettede. Naar man indførte en saadan Bestemmelse — som jo vel nærmest vilde have sin Plads i Straffeloven, men som for den Sags Skyld i og for sig lige saa godt kunde indføres i dette Lovforslag —, vilde man være naaet dertil, at man uden videre Vanskeligheder vilde kunne faa alle de Sager, som rejse sig af en politisk Lovovertrædelse, ind for Landsretten til Afgørelse ved Nævninger, hvorimod det efter det System, som Udvalget har foreslaaet, i adskillige Tilfælde vilde komme til at afhænge dels af Tilfældet dels maaske af de paagældende private selv, om en Sag, der rejser sig af en politisk Lovovertrædelse, og som altsaa skulde for Nævninger, kommer for Nævninger eller ikke. Denne Side af Sagen skal jeg imid-

lertid under dette Afsnit ikke komme dybere ind paa, fordi det, jeg derom har at sige, ganske naturligt knytter sig til Ændringsforslag Nr. 114, som ikke er til Forhandling under dette Afsnit. Ændringsforslag Nr. 114 sigter til at skaffe Sikkerhed for — jeg maa antage, at det sigter dertil, men det skaffer ikke Sikkerhed derfor —, at de Sager, som rejse sig af politiske Lovovertrædelser, virkelig vilde komme for Nævninger. Jeg skal derfor opsætte at udtale mine Bemærkninger om denne praktiske Side af Sagen, indtil det Afsnit kommer til at foreligge — det er vistnok det næste Afsnit —, hvor under Ændringsforslag Nr. 114 hører hjemme. Og jeg gør dette saa meget roligere — uagtet der mellem Behandlingen af dette og næste Afsnit jo vil falde en Afstemning, som formodentlig ogsaa vil vedrøre Ændringsforslag Nr. 46 —, som jeg føler mig forvisset om, at Udvalget selv, hvilket ogsaa det ærede Medlem for Odense (Nanke), der er Medforslager til disse Ændringsforslag, nylig udtalte, vil se, at Lovforslaget umulig kan gaa fra dette høje Ting til det andet Ting i den Affattelse paa disse Punkter, som af Udvalget er foreslaaet.

Derimod skal jeg udtale mig om Ændringsforslag Nr. 113: Det er et Ændringsforslag, der sigter til i Loven at indføre en Definition af, hvad der forstaas ved politisk Lovovertrædelse. Udvalget og den ærede Ordfører have fuldkommen Ret, naar de sige, at Lovgivningsmagten maa være berettiget til at opstille en saadan Definition, og de have fuldstændig Ret i, at man paa den grundlovgivende Rigsdag udtrykkelig udtalte, at Lovgivningsmagten var berettiget til at opstille en saadan Definition. Paa den grundlovgivende Rigsdag blev Definitionen ikke opstillet, det kan være, det var, fordi man, naar man skulde dybere ind paa for mange Specialiteter, kunde have udsat sig for, at Grundlovsarbejdet vilde have været saa længe, at muligvis det gunstige Moment vilde være gaaet tabt. Det kan ogsaa være, at man paa dette enkelte Punkt er vejet tilbage for Løsningen af Opgaven, fordi man allerede den Gang har følt, at man i alt Fald endnu ikke var i Stand til at løse den. Man har da, som paa saa mange andre Punkter, givet Anvisning paa Fremtiden. Det har nemlig altid vist sig, naar man har forsøgt paa at opstille en Definition af, hvad der forstaas ved politiske Lovovertrædelser, at det ikke er lykkedes. Det kan jo synes underligt. For